

OBSAH

Předmluva	9
A. VŠEOBECNÝ ÚVOD	
1. Příklady hodnoty a hodnocení	17
2. Předmět hodnocení	17
3. Kvalita předmětu dává hodnotě směr a obsah	18
4. Kvalita je vše, co na předmětu pozorujeme a co mu jako kvalitu přičítáme	19
5. Různost kvalit je založena různým způsobem pozorování	20
6. Kausálně-ontologický způsob pozorování (bez zájmu, kromě zvědavosti). Ontologický řád myšlenkový	20
7. Pozorování se zájmem, se zřetelem k tomu, co chceme. Teleologický řád myšlenkový	21
8. Postulát a norma. Normologický řád myšlenkový	22
9. Souvislost postulátů a norem	23
10. Přehled kvalit. Kvantitní určování kvalit	24
11. Hodnotní soud	25
12. Hodnocení a měření	26
B. O HODNOTĚ TELEOLOGICKÉ A NORMOLOGICKÉ	
<i>a) Hodnota teleologická</i>	
1. Není protikladu: Poznávání a hodnocení. Hodnocení při poznávání	29
2. Vůle je třeba k vytvoření postulátu, k němuž vyjadřuje hodnota vztah	30

3. I hodnocení (teleologické) je poznáváním svého druhu	31
4. Hodnota subjektivní a objektivní podle povahy postulátu	32
5. Tak zvaná „primární“ hodnota není psychickým zážitkem	33
6. S hlediska účelu hodnotíme, zda to, co jest, jemu hová, a jakými prostředky by se dal uskutečnit	34
7. Teleologické hodnocení a kausální zkušenost	35
8. Subjekt hodnocení je myšlenková konstrukce	35
9. Jednání a motiv	36
10. Soutěž účelů a způsobu nabývání prostředků	37
11. Volba a nadřazený účel	38
12. Je každé jednání účelové?	39
13. Dva ústřední účely (jeden subjektivní, druhý objektivní)	41
14. Ústřední účely jsou myšlenkové konstrukce	42
15. Hodnota jedním článkem teleologického řádu myšlenkového	43
16. Chtění a hodnocení. Křížení myšlenkového řádu ontologického a teleologického	44

b) Hodnota normologická

1. Normologická kvalita a hodnota	46
2. Hodnota normologická je objektivní. Hodnotní soudy normo- logické	47
3. Positivní a negativní, absolutní a relativní povinnosti. Podle nich hodnocení	48
4. Pojmové určování a normologické hodnocení skutečnosti	48
5. Při platnosti normy hodnotí se skutečnost jejího vydání	49
6. Pojem správnosti	50
7. Pojem platnosti. Jsou normy skutečnosti?	51
8. Kollise norem a jejich řešení	52
9. Rozdíl mezi hodnotním vztahem teleologickým a normologickým	53

C. HODNOCENÍ V POZNÁVACÍM PROCESU

1. Každý soud jako poznatek je hodnocen	54
2. Hodnocení soudů podle poznávacího cíle	55
3. Myšlenkový řád	56
4. Poznávání vnitřních vztahů myšlenkového řádu. Tyto vztahy tvoří relativní normy logické	56

5. Logická správnost jest shoda s myšlenkovým řádem, který jest účelovým výtvořem	57
6. Teleologické a normologické hodnocení poznatků	58

D. LOGICKÁ SOUSTAVA HODNOT

E. TELEOLOGICKÁ HODNOTA EMPIRICKÁ KRITERIEM VĚD PRAKTICKÝCH

1. Soudy theoretické a praktické. Obecné soudy praktické jsou teleologické	62
2. Teleologická hodnota předmětem theoretického poznávání	63

F. FILOSOFIE HODNOT

1. Zvláštnost teleologického a normologického soudu hodnotního se v logikách nezkoumá	64
2. Od pradávna se problémy hodnocení (teleologického a normologického) obírá zvláštní filosofie hodnocení. Hledá se základ pro etiku	65
3. Hledání absolutních hodnot (jsou buď v předmětech nebo v „nadzemské říši hodnot“). Obojí vadné	66
4. Hledání „axiomat“ hodnotních jako základu etiky se mívá cílem	66
5. Odloučíme-li z problému hodnoty, co je empirické, zbývají logické formy hodnotního soudu	67

Přílohy:

G. HODNOTA KRÁSY

1. Krásno není vlastnost logická, nýbrž empirická	68
2. Krásno jest vlastnost teleologická. Předpokládá postulát krásy	68
3. Krása a užitečnost	69
4. Esthetický soud jest hodnotní soud teleologický	70
5. Subjektivní a objektivní postulát krásy	71
6. Theoretické soudy o empirickém hodnocení	71

7. Esthetické soudy kritické. Praktická esthetika	72
8. Hledání absolutního postulátu krásy	72
9. Esthetické normy	73
10. Vznik esthetických postulátů	74
11. Souhrn	75

H. HODNOTA MRAVNÍ

1. Dvojí formální pojem „dobra“	76
2. Původ všech, i mravních norem je účelový	76
3. Kategorický imperativ. Nemožnost autonomní normy	77
4. Co jest chtěno a co má býti, jsou souvislé oblasti myšlenkové. Ptáme se po účelu mravního pořádku mezi lidmi	77
5. Morálka individualistická. Účel umožniti život všem ochranou slabších proti silnějším	78
6. Morálka solidaristická. Umožniti život celku tím, že silnější pomáhají slabším	79
7. Neuvědoměle účelové tendence při tvoření mravních norem	80
8. Stát uskutečňuje solidarismus donucením. Proč se podrobuje subjekt solidaristické normě	80

I. HODNOTA HOSPODÁŘSKÁ

1. Hodnota směnná	82
2. Není ani jediná, ani původní. Tvoří ji hospodářství kolem trhu	83
3. Podniky hodnotí výdělkem peněz jako účelem (objektivním)	84
4. Domácnosti hodnotí subjektivním účelem osobní spokojenosti	85
5. Státní hospodářství (solidaristické) hodnotí ideálem života, zdraví a kultury národa jako účelem	86
6. Důsledný solidarismus nezná směny ani směnné hodnoty. Hodnotným ústředím je ideál života, zdraví a kultury národa	87
7. Národní kooperativní státní závody, které hodnotí pracovní jednotkou, a domácnosti hodnotící subjektivně	87
8. Hospodářská hodnota je různá podle hospodářství a hospodářských soustav, vždy však teleologická	88